

Kokkola

N:o 60 – 2.8.1899

Kirje Amerikasta.

Fredrid, Dakota. 8.7.1899

Sisälllys: Tervehdys. – Kevät ja kylvötyöt.
– Seurakunta ja yhteispyrinnöt. – Mieliala koti-
maamme kohtalosta.

Pyydän tervehtiä Kokkolaa taasen täältä Dakotan Savosta. Savo on nimenä Freberritistä vähän itä-pohjoiseen sijaitsevalla Tornshilla jota on myös suomalaisen ajatusten keskuskohta täällä.

Talvi kylmineen on jättänyt hyvästit täällä aavikolla ja kevät ja kesä tuloineen saapunut sijaan luomaan lämpöä ja virkeyttä kylmän talven jäymentämiin ihmismieliin. Talvi, muutenkin kylmä, antoi vielä hyvästikseen luntakin oikein Oulun mitalla. Kevät on myös ollut hyvin sateista ja myrskyistä, vaan sadetta täällä maanmies ilolla ottaakin vastaan, sillä sitä harvoin täällä on liikaa: kuivuus on suurin vihollinen kasvullisuudelle näillä ympäristöillä.

Kylvöt ovat jo päättyneet täällä, maanmies on laskenut auransa ja työkalunsa rauhaan, hyvillä toiveilla jääden odottamaan runsasta satoa vaivansa palkkioksi. Kylvöä on tehtykin kovalta kiireellä. Huhtikuun 10 p:än tienoilla alettiin se tänä kevännä. Kylvö ottaakin täällä hyvin paljon aikaa kun sitä tehdään niin laajalti; kuuluupa moniaat suomalaisistakin kylväneen 500 eekkeriä viljaa(eekkeri noin suunnilleen 28 vanhaa tupan-alaa). Nisun viljelys on täällä isoin. Myös pellavaa kylvetään hyvin paljo, ja niiden siemenillä on enimmästi ollut hyvä hinta. Ohraa ja kauraa viljellään myös elukoita varten, sekä sitten muita pikku kylvöjä. Kasvullisuus on edistynyt hyvän puolisesti, nyt kuitenkin alusta kun on ollut niin runsaasti sadetta jotta, maanmiehellä on hyvät toiveet jos vaan tälläistä edelleen piisaa.

Vaan kevään tulo, samalla kun se on luonut kasvullisuuden ja koko luonnon eloisaan ja vihreään toimintaan, on myös vaikuttanut ihmisesä haikean hengen ravintoon. Kaunista yltimielisyyttä onkin saavutettu seurakunta-elämästä, josta on jo päästy yhtymään että olisi toivo saada pappi tšekäläiseen Savon Evank.luth.seurakuntaan. Papinvirka on jo ollut avonaisesti ilmoitet-

Kirje Amerikasta.

Fredrid, Dakota. 18³/7,99.

Sisälllys: Tervehdys. – Kevät ja kylvötyöt. – Seurakunta ja yhteispyrinnöt. – Mieliala kotimaamme kohtalosta.

Pyydän tervehtiä Kokkolaa lufiakuntineen taasen täältä Dakotan Savosta. Savo on nimenä Freberitistä vähän itäpohjoiseen sijaitsevalla Tornshilla jota myös on suomalaisen ajatusten keskuskohta täällä.

Talvi kylmineen on jättänyt hyvästit meikkin täällä aavikolla ja kevät ja kesä tuloineen saapunut sijaan luomaan lämpöä ja virkeyttä kylmän talven jäymentämiin ihmismieliin. Talvi, muutenkin kylmä, antoi vielä hyvästikseen luntakin oikein Oulun mitalla. Kevät on myös ollut hyvin sateista ja myrskyistä, vaan sadetta täällä maanmies ilolla ottaakin vastaan, sillä sitä harvoin täällä on liikaa: kuivuus on suurin vihollinen kasvullisuudelle näillä ympäristöillä.

tuna kauan aikaa, jota ilmoitus on ollut joissakin Suomen lehdissä luettavan. Palkkaehdot ovat 60 dollaria kuussa, vapaa asunto sekä sivu tulot muista papillisista toimista. Ei tiedä joko sillä palkalla pappi saadaan, sillä ei ole vielä kuulunut halullisia, vaan ehkä se kumminkin saadaan, kun vain ei anneta asia jäädä nukuksiin. Toivottavaa olisi että yhä enemmän ja lujemmin vaan yhdyttäisiin yhdeksi kokonaiseksi jättäen tuo puoluekiihko pois, jota täällä maassa kansalaistemme keskuudesta niin suuresta määrästä vallitsee seurakuntamenoissa, joista useinkin jää itse pää-asia sivuteitaksi. Kansalliskokous- huonettamme, josta viime talvena kirjeessä täältä mainittiin, aletaan rakentamaan tämän kuun alusta ja on tarkoitus saada se ensi Juhannukseksi täytettäväksi. Sitten olisikin huone, josta saataisiin virkistää

henkistä puoltamme; siis voipa sanoa, että koko lailla on saavutettu yksimielisuuttä yhteispyrinnöistä entiseen nähden.

Suruinen mieliala vallitsee suomalaisten keskuudesta ympäri koko laajan Ameriikan, missä heitä vaan asustaa, kotimaatamme kohdanneesta iskusta uuden asevelvoaikunsa erityisen ynnä muiden sen yhteydestä olevain yhdenmukaistuttamispuuhain suhteen. Ja kuta poika ja tytär saattaisikaan surematta katsella, kun hänen rakkaan enonsa kasvu-tarha, jota hän on suurella huolella hoitanut ja edistänyt ja monien myrskyjen läpi saanut suurella vaivalla suojeluksi, kun sitten sen suoja murretaan vasten sen tahtoa, ja tahdotaan tuoda tilalle uusia, sille vieraita muotoja ja hoito järjestystä, josta sen kauris kasvullisuus kuihtuu ja hajalleen sirpautuu. Se vielä lisää täällä surua kun rakkaan Suomi äitimme puolustajain suu tahdotaan tukkia, paloittamalla vaikenemaan häntä vastaan tehdystä vääryydestä.

Mutta Ameriikan suomalaiset eivät tyydy ainoastaan noihin surullisiin kuulemisiin, he ovat koittaneet miettiä, millä keinoin voitaisiin vaikuttaa avuksi aseman parantamiseen. Niinpä on kerätty nimiä kaikkialla, myöskin tällä paikkakunnalla yhteseen koko Amerikan Suomalaisen adressiin, jonka sitä varten valittu komitea esittää Yhdysvaltain hallitusvirastolle pyynnölle että setä Samuli koettaisi vaikuttaa jotain koti-
maamme hyväksi.

Kummalliselta tuntuu se miksi tuo idän mah-
tava valtijas nyt tahtoo lisäksi sodan rasitusta Suomelle juuri samalla aikaa, kun kaikilla maailman kansoilta olisi aikomus sitä lieventää hänen äänensä voimasta. Ja minun mielestä siinä 3 vuodesta olisi sitä kyllä. Se sattui minunkin kohdalen vielä synnyinmaassa ollessani ja saimmepa tuolla kolmivuotisella palvelusajallamme ottaa osaa kahteen suureen leirikokoukseen v. 1891 Lappeenrannassa ja 1893 Grasnoje Selossa, jossa saimme ottaa osaa suuriin manöövereihin ja paraateihin yhdestä niiden itäisten kanssa. H.M. kauniit kiitokset silloin saatiin ja yleensä kuultiin myötätuntoisia lauseita, että me Suomalaiset muita tietäisimme tempummme paremmin ja olisimme ryhdikkäämpiä kuin venäläiset, vaikka ei meillä ole kun 3 vuotta palvelusaikaa ja venäläisillä viisi. Mutta liekki se tullut sitte vaan heidän armostaan, koska nyt tuntuu olevan toinen ääni kellossa.

A.R – o.

Kokkola

N:o 65 – 19.8.1899

Kirje Amerikasta.

Belt. Montana 17.7.1899

Tämä paikka sijaitsee laaksossa ympäröitynä aavalla preerillä. Läpi juoksee pieni joki, jonka rannat kasvaa kaunista puistoa. Työpaikkaa ei ole kun yksi komppanian hiilikaivanto ja kaksi pienempää yksityisten kaivantoa. Meitä suomalaisia on täällä jokseenkin lukuisa joukko näin pieneksi paikaksi, eläen hyvästä kansassovusta.

Yhteispyrinnöitä on m.m. raittius seura sekä

Kirje Amerikasta.

Belt Montana 18¹⁷/₇99

Tämä paikka sijaitsee laaksossa ympäröitynä aavalla preerillä. Läpi juoksee pieni joki, jonka rannat kasvaa kaunista puistoa. Työpaikkaa ei ole kun yksi komppanian hiilikaivanto ja kaksi pienempää yksityisten kaivantoa. Meitä suomalaisia on täällä jokseenkin lukuisa joukko näin pieneksi paikaksi, eläen hyvässä kansallissovussa.

Yhteispyrinnöitä on m. m. raittiusseura sekä suomalaisten perustama yhdistys, nimeltä „Kalevan ritari Pellerwoinen“. Tähän kuuluu lukuisa joukko. Yksi kansalaisiamme perusti turmiollisen ammatin, nimittäin kapakan. Ei hän ole vielä kansalaisten keskuudessa saanut mitään vaikutusta ja toivoni olisi ettei tulisi jamaankaan. Kansalaisia on kuollut kolme tämän kesän aikana, joista kaksi taudin kautta ja yksi tapaturmaisesti.

suomalaisten perustama yhdistys, nimeltä ”Kalevan ritari Pellervoinen”. Tähän kuuluu lukuisa joukko. Yksi kansalaisiamme perusti turmiollisen ammatin, nimittäin kapakan. Ei hän ole vielä kansalisten keskuudesta saanut mitään vaikutusta ja toivoni olisi ettei tulisi saamaankaan. Kansalaisia on kuollut kolme tämän kesän aikana, joista kaksi taudin kautta ja yksi tapaturmaisesti.

Työhommissa saan mainita, että ne ovat olleet huonoja tänä kesänä. Keväällä työ seisahtui traikin takia ollen pysähkisyjä pari kuukautta. Sitteenkin kun pantiin käyntiin, on se käynyt huonosti; luullaan syyksi kauppa-asiat. Olen kuullut kerrottavan, että tuo kuuluisa miljonääri Rockefeller olisi ostanut tämän kaivannon, mutta toivo on, että

tämä rupeaa värmäämään vielä paremminkin.

Ikäväkseni ja surukseni sain kuulla, että pari nuoruuden toveria on saanut tapaturmaisen kuoleman Red Lodgessa, nimittäin Kasper Aho Veltelistä, ja hänen työkumppaninsa Otto Puumala Kaunuksesta. Ei tiennyt silloin kun tultiin yhdessä tähän maahan, että ne olivat viimeiset jäähyväiset, mitä annoimme New-Yorkissa toisillemme. Harva tulee ajatelleeksi aamusella kaihantoon mennessään, että voiko enää nähdä päivänvaloa, taikka kuinka pahoin loukkaantunena illalla tuodaan kotia. Surun valtaamana ikään kuin olisi kuollut oma veli, lopetan kirjoitukseni ja sanon tällä kertaa jäähyväiset.

A. Saarinen

Tekstin puhtaaksikirjoitus ja taitto:

Siirtolaisuusinstituutti

<http://www.migrationinstitute.fi>

Alkuperäistekstit haettavissa

Historiallisesta sanomalehtikirjastosta osoitteessa:

<http://digi.lib.helsinki.fi/sanomalehti>

Yksittäisen lehden numero löytyy helpoimmin sivuston **selailu**-toiminnon kautta.

Kansalliskirjaston DIGITOIDUT AINEISTOT

Suomeksi | På svenska | In English

Etusivu

Sanomalehdet

Pienpainatteet

Aikakauslehdet

Muut tietokannat ja verkkoaineistot

Pikahaku

Hae

HISTORIAALLINEN SANOMALEHTIKIRJASTO

Pääsivu

Selailu

Haku

Tarkennettu haku

Artikkelihakemisto

Palaute

Tervetuloa tutustumaan Suomen historiaan ja menneeseen aikaan vanhojen sanomalehtien kautta!

för Helsingfors och L